

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 5Csr/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719201624
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Loduhoová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2019:3719201624.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudca JUDr. Helena Loduhoová, v spore žalobcu S. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom Udiča XXX/X, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktorú náhradu trov konania je žalobca povinný zaplatiť žalovanému, do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku zo dňa 07.11.2016, vydaného Stálym arbitrážnym súdom, zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Bratislava, Krížna 56, v konaní pod sp. zn. 305/11/15, ktorým bol zaviazaný uhradiť žalovanému sumu 1 763,76 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 80,37 eur od 07.12.2013 do 08.12.2013, zo sumy 80,37 eur od 07.01.2014 do 09.01.2014, zo sumy 80,37 eur od 07.03.2014 do 12.03.2014, zo sumy 80,37 eur od 07.04.2014 do 10.04.2014, zo sumy 80,37 eur od 07.05.2014 do 12.05.2014, zo sumy 80,37 eur od 07.06.2014 do 15.06.2014, zo sumy 80,37 eur od 07.07.2014 do 10.07.2014, zo sumy 80,37 eur od 07.08.2014 do 13.08.2014, zo sumy 80,37 eur od 07.09.2014 do 10.09.2014, zo sumy 80,37 eur od 07.10.2014 do 16.10.2014, zo sumy 77,01 eur od 07.11.2014 do 10.11.2014, zo sumy 77,74 eur od 07.12.2014 do 11.12.2014, zo sumy 77,74 eur od 07.01.2015 do 18.01.2015, zo sumy 77,74 eur od 07.02.2015 do 17.02.2015, zo sumy 77,01 eur od 07.03.2015 do 17.03.2015, zo sumy 76,62 eur od 07.04.2015 do 19.04.2015, zo sumy 75,99 eur od 07.05.2015 do 29.06.2015, zo sumy 80,37 eur od 07.06.2015 do 29.06.2015, zo sumy 75,99 eur od 30.06.2015 do zaplattenia, zo sumy 80,37 eur od 07.07.2015 do zaplattenia, zo sumy 80,37 eur od 07.08.2015 do zaplattenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1 500,- eur a odo dňa nasledujúcom po dni, v ktorom celková suma tohto úroku a zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1 500,- eur, len 5,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1 763,76 eur do zaplattenia ako aj trovy rozhodcovského konania. Uviedol, že Okresný súd Banská Bystrica na základe predmetného rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu vydal dňa 19.02.2018 poverenie na vykonanie exekúcie, vedenej pod sp. zn. 35Ek/213/2017 (392EX/93/18) a exekúciou poveril súdneho exekútora JUDr. Andreja Martišíka, so sídlom Exekútorského úradu Púchov. Dňa 03.04.2018 podal na exekučnom súde návrh na zastavenie exekúcie, ktorý návrh exekučný súd zamietol. Má za to, že je daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku, a to z dôvodu, že medzi ním a žalovaným bola uzatvorená zmluva o poskytnutí úveru, v ktorej nebola dohodnutá rozhodcovská

doložka. Je nesporné, že predmetná rozhodcovská zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy a otázka platnosti uzavretej rozhodcovskej doložky musí byť riešená podľa Občianskeho zákonníka, ktorý zákonník zakazuje odchyliť sa v spotrebiteľskej zmluve od zákona v neprospech spotrebiteľov, a zároveň podľa ktorého nemôžu spotrebiteľské zmluvy obsahovať ustanovenia v rozpore s požiadavkami dobrej viery. Poukázal i na smernicu Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993. Podľa žalobcu, rozhodcovská zmluva obsiahnutá v rozhodcovskej doložke znamená nerovnosť v právach a povinnostiach strán (žalobca bol nútený vzdať sa práva na prejednanie prípadných sporov súdom, uznať príslušnosť určitého rozhodcu na prejednanie sporu, ktorý mal byť podľa zmluvy určený stranami, avšak bol fakticky stanovený žalovaným), a teda rozhodcovská zmluva je neplatná. Neplatnosť rozhodcovskej doložky žalobca vidí aj v nepriamom určení rozhodcu ad hoc a nekonkrétnom spôsobe jeho určenia, a zároveň rozhodcovský súd prejednávajúci vec nie je stálym rozhodcovským súdom zriadeným na základe zákona. Podľa zákona sa účastníci musia dohodnúť na rozhodcovi, ktorý nemôže byť v rozhodcovskej zmluve určený priamo alebo na stálom rozhodcovskom súde, pričom v úverovej zmluve nebolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté riešenie majetkových sporov so stálym rozhodcovským súdom ako ani aj ad hoc rozhodcom. Žalobca ďalej poukázal na to, že hoci rozhodcovská doložka bola dojednaná, nebola v nej dohodnutá možnosť vec prejednať bez ústneho pojednávania, pričom žalobca sa práva na ústne rozhodovanie nevzdal, a teda bol ukrátený na jeho práve vec pred rozhodcom prejednať a tiež, že nebol ani upovedomený o ustanovení rozhodcu ako ani o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Pokiaľ ide o trvanie a plynutie lehôt, teda aj o posúdenia včasnosti podania žaloby na zrušenie rozsudku, hoci žalobu podal po uplynutí lehoty, odvolal sa na ustanovenia § 73 ods. 2 a § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z.. Ďalej žalobca uviedol, že medzi stranami sporu vznikol spotrebiteľský zmluvný vzťah na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500030909 uzavretej dňa 04.09.2013. V ten istý deň zmluvné strany uzatvorili aj rozhodcovskú zmluvu ako samostatnú zmluvu a z ktorej zmluvy vyplýva, že jej text bol veriteľom (žalovaným) vopred pripravený, teda žalobca nemal reálnu možnosť ovplyvniť obsah rozhodcovskej zmluvy, čím nebola dojednaná individuálne. Poukázal na § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z obsahu zmluvy vyplýva, že neposkytuje možnosť riešenia sporov na všeobecnom súde, pretože o forme konania rozhodoval žalovaný, čím sa žalobca vopred vzal práva, aby bol jeho spor riešený nezávislým a nestranným súdom. Rozhodcovská zmluva núti spotrebiteľa, ak podá žalobu dodávateľ, podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Žalobca rovnako nemohol ovplyvniť ani výber rozhodcovského súdu, nakoľko priamo v zmluve bol tento uvedený a ako zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatná. A keďže rozhodcovská zmluva je neplatná, nebola daná právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať. Na preukázanie svojich tvrdení predložil žalobca Rozhodcovský rozsudok zo dňa 07.11.2016, sp. zn. 305/11/15, Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 16.03.2018, č. 392EX/93/18 a Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500030909 zo dňa 04.09.2013.

2. K žalobe sa písomne vyjadril i žalovaný, ktorý žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Namietol zmeškanie lehoty pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, keďže rozsudok bol vydaný dňa 07.11.2016, právoplatný dňa 17.03.2017 a vykonateľný dňa 21.03.2017, pričom žaloba bola na súd doručená až dňa 11.06.2019, teda po uplynutí zákonnej lehoty. Pokiaľ ide o neplatnosť rozhodcovskej doložky má za to, že tvrdenia žalobcu odporujú § 53 Občianskeho zákonníka a súčasne aj rozhodovacej praxi súdov. Z § 53 OZ nevyplýva, že platným je len také dojednanie, ktoré bolo individuálne dohodnuté, naopak, je z neho zrejmé, že aj každé individuálne nedohodnuté ustanovenie je platné okrem prípadu, ak by spôsobovalo hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Právomoc rozhodcovského súdu bola dohodnutá na základe Rozhodcovskej doložky č. 8500030909 uzatvorenej dňa 04.09.2013 a tvrdenia žalobcu sú v rozpore s právnou úpravou účinnou v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy. Právna úprava platná v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy výslovne za neplatnú určovala len takú rozhodcovskú doložku, ktorá ako jediná možnosť riešenia sporov medzi dodávateľom a spotrebiteľom stanovila riešenie v rozhodcovskom konaní. Iné rozhodcovské zmluvy boli a sú prípustné a povolené. Rozhodcovská zmluva je individuálne dohodnutým právnym úkonom, keďže sa ukladá povinnosť navrhnúť spotrebiteľovi rozhodcovskú doložku určitého obsahu a garantuje mu právo s takouto doložkou nesúhlasiť. Implicitne sa vychádza z toho, že spotrebiteľ má možnosť uzatvoriť s bankou zmluvu rovnakého obsahu aj bez uzatvorenia rozhodcovskej doložky a iba vtedy, ak spotrebiteľ takúto možnosť má, bude dojednanie rozhodcovskej doložky reálne individuálne dojednané. Na základe uvedeného potom pre žalobcu vyplývajú dve základné oprávnenia, resp. možnosti vo vzťahu k ovplyvneniu toho, či rozhodcovská doložka vznikne, eventuálne, či dôjde k jej zrušeniu. Jednak je to ustanovenie o tom, že rozhodcovská zmluva nie je podmienkou pre získanie

úveru (k jej uzavretiu nemusí vôbec dôjsť), alebo ustanovenie o možnosti jednostranného ukončenia rozhodcovskej zmluvy, t.j. odstúpením žalobcu (dlžníka) aj bez uvedenia dôvodu. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/111/2014 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.07.2015, sp. zn. 15Co/439/2015. Zároveň žalovaný poukázal na obsah poučenia samotného rozhodcovského rozsudku, ktorým bola žalobcovi daná možnosť, resp. bol oboznámený s právom podať na predmetnom rozhodcovskom súde žalobnú odpoveď, čím by došlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku a pokračovalo bys a v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovský rozsudok zaväzuje na plnenie, o ktorom bolo rozhodnuté v konaní založenom vzájomnou dohodou zmluvných strán. Jeho samotný obsah pritom vyplýva z následkov porušenia povinností žalobcu zo zmluvy o revolvingovom úvere. Predmetom rozhodcovského konania bolo zaplatenie peňažnej sumy titulom nespĺnených záväzkov z úverovej zmluvy, teda išlo o majetkový spor, ohľadne ktorého je možné uzavrieť súdny zmier a súčasne nešlo o žiaden prípad, ktorý je v zmysle zákona ako predmet konania vylúčený z prejednávania a rozhodovania v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Rozhodcovský rozsudok zaväzuje žalobcu na peňažné plnenie, ktorého nárok bol v rozhodcovskom konaní riadne právne a skutkovo zdôvodnený. Čo sa týka ústneho pojednávania, žalobca uviedol, že žiadny právny predpis výslovne neuvádza, aby bolo rozhodcovské konanie vedené na ústnom pojednávaní. Keďže zo strany žalobcu nedošlo k nijakej žiadosti adresovanej súdu o nariadenie ústneho pojednávania, vo veci sa vôbec nevyjadril, niet pochybností o zákonom postupe rozhodcovského súdu, nakoľko žalobca bol o rozhodcovskom konaní upovedomený, pričom súčasťou upovedomenia bolo aj poučenie podľa prílohy č. 2 zákona č. 335/2014 Z.z..

3. Žalobca vo svojej replike uviedol, že vyjadrenie žalovaného považuje za účelové, tendenčné a smerujúce k jeho prospechu. Okrem už vyššie uvedeného, žalobca uviedol, že súd môže v rozsahu svojej zákonnej povinnosti skúmať exekučný titul počas celého exekučného konania, nielen pri rozhodovaní o udelení poverenia, či už na návrh účastníka alebo aj bez neho. Spôsobilý exekučný titul je jednou zo základných podmienok exekučného konania, nedostatok ktorej je neodstrániteľný a je dôvodom na zastavenie exekučného konania. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 23.11.2011, sp. zn. I. ÚS 456/2011-19. Má za to, že exekučné konanie je neopodstatnené, keďže rozhodcovská zmluva ako i rozhodcovský rozsudok sú neplatné. Súd v exekúcii vychádzal iba z podkladov dodaných oprávneným (žalovaným) a mal preskúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Námietku žalovaného na zmeškanie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku považuje za úplne irelevantnú, keďže aj exekučný súd (Okresný súd Banská Bystrica) ho v rozhodnutí zo dňa 09.11.2018 odporučil podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Opätovne poukázal na to, že rozhodcovská doložka je súčasťou formulárovej zmluvy a je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Na preukázanie svojich tvrdení predložil žalobca Stanovisko žalovaného zo dňa 25.01.2018.

4. Žalovaný vo svojej duplike, okrem vyššie uvedených skutkových tvrdení, uviedol, že exekučné konanie bolo začaté v roku 2017 (po 01.04.2017), ktorá skutočnosť je dôležitá, nakoľko pre exekúcie začaté po tomto dátume nie je možné, aby došlo k dodatočnému iniciovaniu konania o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Do 31.03.2017 túto možnosť Exekučný poriadok upravoval v § 48 ods. 2, avšak s účinnosťou od 01.04.2017 znenie takéto ustanovenia bolo vypustené, čím platí, že exekučné konania začaté po 01.04.2017 túto možnosť nemajú. Tento právny stav vyplýva, resp. súvisí aj s tým, že zmenou Exekučného poriadku sa upravuje osobitná prieskumná právomoc exekučného súdu vo vzťahu k rozhodcovskému rozsudku (§ 53 ods. 3 písm. f/ Exekučného poriadku). Z daného potom vyplýva, že pôvodné ustanovenia § 48 ods. 2 Exekučného poriadku upravujúce právo podať žalobu len v lehote na podanie námietok v čase začatia exekučného konania, a ani v čase podania žaloby neplatilo a neplatilo ani iné ustanovenie, ktoré by určilo podmienky, za ktorých by bolo možné žalobu podať. Tomu, že lehota na podanie žaloby nebola zachovaná svedčí aj skutočnosť, porovnanie dátumov, kedy došlo k prevzatíu upovedomenia o začatí exekúcie (28.03.2018) a kedy k podaniu žaloby, pričom z uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 09.11.2018 nevyplýva žiadne poučenie o možnosti podať žalobu, ako tvrdí žalobca. Tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v replike boli sčasti predmetom posúdenia aj exekučným súdom, ktorý preskúmal ex offo aj samotný rozhodcovský rozsudok pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, ktorým exekučný súd nevyhovel. V rozpore sú aj tvrdenia žalobcu, že Slovenský arbitrážny súd zriadený Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, so sídlom Bratislava nie je stálym rozhodcovským súdom. Zákom č. 335/2014 Z.z. boli upravené podmienky pre činnosť stálych rozhodcovských súdov, podmienky vzniku nástupníckého rozhodcovského súdu vrátane oprávnenia rozhodovať takto novozriadeného rozhodcovského súdu na základe rozhodcovskej doložky

uzavretej pred jeho účinnosťou. Ministerstvo spravodlivosti SR na základe uvedeného zákona udeľovalo povolenie na činnosť stálych rozhodcovských súdov oprávnených rozhodovať v spotrebiteľských sporov, pričom Slovenský arbitrážny súd je zapísaný v registri stálych rozhodcovských súdov s poradovým číslom 2 a jeho zriaďovateľom je Asociácia Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. a členmi tejto asociácie sú Slovak arbitration court, s.r.o., Rozhodcovský súd Lučenec, s.r.o. a Justice EU s.r.o. Na preukázanie svojich tvrdení predložil žalovaný Výpis z internetovej stránky MS SR, Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 09.11.2018, sp. zn. 35Ek/213/2017, Rokovací poriadok Slovenského arbitrážneho súdu z 15.01.2015 a Štatút Slovenského arbitrážneho súdu z 15.01.2015.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením, resp. prečítaním obsahu Rozhodcovského rozsudku zo dňa 07.11.2016, sp. zn. 305/11/15, Upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 16.03.2018, č. 392EX/93/18, Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500030909 zo dňa 04.09.2013, Stanoviska žalovaného zo dňa 25.01.2018, Výpisu z internetovej stránky MS SR, Uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 09.11.2018, sp. zn. 35Ek/213/2017, Rokovací poriadok Slovenského arbitrážneho súdu z 15.01.2015, Štatútu Slovenského arbitrážneho súdu z 15.01.2015, Rozhodcovského spisu sp. zn. 305/11/15 - doručenky k rozhodcovskému rozsudku, Výzvy na podanie žalobnej odpovede zo dňa 04.12.2015, Doručenky k žalobe, Oznámenia o zosplatnení zo dňa 19.08.2015, Doručenky k zosplatneniu, Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500030909 zo dňa 04.09.2013, Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Rozhodcovskej doložky č. 8500030909 zo dňa 04.09.2013 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

6. Dňa 04.09.2013 uzatvoril žalobca ako dlžník so žalovaným ako veriteľom Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500030909 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1 500,- eur a ktorý úver sa žalobca zaviazal splácať s ročnou úrokovou sadzbou 70,01 % v pravidelných 42-och mesačných splátkach po 80,37 eur. RPMN za úver bola stanovená vo výške 69,68 % a priemerná PRMN vo výške 46,06 %. V zmysle zmluvy bola dohodnutá splatnosť úveru ako 42 splátok, pričom žalobca bol povinný zaplatiť celkovo (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) sumu 3 375,54 eur. Poskytnutá čiastka revolvingu bola 790,84 eur s úrokovou mierou revolvingu 76,21 % ročne, pričom RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu bola 70,01 % a celková čiastka pri revolvingu (revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) bola 1 928,88 eur.

7. Súčasťou Zmluvy boli i Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., (ďalej len „Zmluvné dojednania“), v ktorých nebola obsiahnutá rozhodcovská doložka.

8. V rovnaký deň, t.j. 04.09.2013 uzatvoril žalobca ako dlžník so žalovaným ako veriteľom Rozhodcovskú zmluvu č. 8500030909 (ďalej len „Rozhodcovská zmluva“).

9. Podľa bodu 1. Rozhodcovskej zmluvy, dlžník vyhlasuje a svojím podpisom potvrdzuje, že súhlasí s uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy.

10. Podľa bodu 2. Rozhodcovskej zmluvy, veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný.

11. Podľa bodu 3. Rozhodcovskej zmluvy, veriteľ pred uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia, a to nasledovne: Dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy, ktorú veriteľ a dlžník uzatvorili, s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy o RÚ v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi.

12. Podľa bodu 4. Rozhodcovskej zmluvy, veriteľ a dlžník sa dohodli na nasledovnom znení rozhodcovskej zmluvy:

13. Podľa bodu 5. Rozhodcovskej zmluvy, akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov:

· Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Bratislava, Krížna 56, IČO: 44 130 481,

· Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Zvolenská cesta 37, IČO: 44 826 460.

Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

14. Podľa bodu 6. Rozhodcovskej zmluvy, rozhodcovské konanie bude vedené v slovenskom jazyku pred jedným rozhodcom zapísaným v zozname rozhodcov stálego rozhodcovského súdu s tým, že každý z účastníkov rozhodcovského konania má právo v lehote určenej stálym rozhodcovským súdom navrhnúť za rozhodcu ktorúkoľvek z osôb zapísaných v zozname rozhodcov stálego rozhodcovského súdu podľa svojho vlastného uváženia. V prípade, že všetky sporové strany navrhnu v uvedenej lehote za rozhodcu rovnakú osobu, vec prejedná a rozhodne táto osoba. V prípade, že sporové strany v uvedenej lehote nenavrhnú za rozhodcu rovnakú osobu alebo ak niektorá zo sporových strán v uvedenej lehote nenavrhne za rozhodcu žiadnu osobu, ako aj v prípade, ak vzniknú odôvodnené pochybnosti o tom, ktorú osobu sporové strany určili ako rozhodcu, ustanoví rozhodcu, ktorý vec prejedná a rozhodne, predseda stálego rozhodcovského súdu.

15. Podľa bodu 7. veta prvá Rozhodcovskej zmluvy, dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzatvorenia tejto zmluvy.

16. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500030909 zo dňa 04.09.2013 bolo zistené, že žalovaný ako veriteľ schválil žalobcovi ako dlžníkovi úver vo výške 1 500,- eur s úrokovou sadzbou 70,01 % ročne a so splatnosťou úveru v 42-och mesačných splátkach po 80,37 eur s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 06.10.2013 a splatnosťou poslednej splátky dňa 06.03.2017. RPMN úveru bola 69,68 %, priemerná PRMN úveru bola 46,06 %, pričom schválená výška revolvingu bola v sume 902,92 eur s úrokovou sadzbou 76,21 % p.a. a s mesačnou splátkou 80,37 eur. RPMN pri revolvingu bola 70,01 %. Celková čiastka úveru, ktorú mal žalobca ako spotrebiteľ zaplatiť predstavovala 3 375,54 eur a celková čiastka revolvingu bola v sume 1 928,88 eur.

17. Oznámením o zosplatnení zo dňa 19.08.2015 žalovaný oznámil žalobcovi, že ku dňu vyhotovenia oznámenia je v omeškaní s úhradou splátok č. 21, 22 a 23, ktoré mal žalobca uhrádzať na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500030909, v celkovej výške 236,73 eur. Žalovaný zároveň upozornil žalobcu, že ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek z uvedených splátok o viac ako tri mesiace (pri najstaršej splátke bolo v tom čase omeškania 74 dní) a uplynie 15 dní odo dňa doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetkých záväzkov zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti. Oznámenie si žalobca prevzal dňa 25.08.2015.

18. Výzvou na podanie žalobnej odpovede zo dňa 04.12.2015 vo veci sp. zn. 305/11/15, Slovenský arbitrážny súd zriadený aSAS, z.z.p.o., so sídlom Bratislava oznámil žalobcovi, že dňa 20.11.2015 bol na ich súd doručený žalobný návrh na začatie rozhodcovského konania zo zmluvy č. 8500030909, a zároveň žalobcovi oznámil, že v lehote 30 dní odo dňa doručenia tejto výzvy, môže zaslať písomnú žalobnú odpoveď v dvoch vyhotoveniach (vrátane príloh). Súd vo výzve poukázal na § 24 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. a na čl. V ods. 1 a ods. 3 druhej časti Štatútu (rozhodcovské konanie bude prebiehať pred jedným rozhodcom a za rozhodcu v tomto rozhodcovskom konaní bol predsedníctvom rozhodcovského súdu ustanovený JUDr. Róbert Šimko) ako aj na § 34 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. (vo veci sa nariaďuje písomné konanie). Súčasťou výzvy bol aj žalobný návrh s prílohami, ktoré žalobcovi boli doručené dňa 10.12.2015.

19. Rozhodcovským rozsudkom Slovenský arbitrážny súd, zriadený Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Bratislava (ďalej len „Rozhodcovský rozsudok“) zo dňa 07.11.2016, sp. zn. 305/11/15, právoplatným dňa 17.03.2017 a vykonateľným dňa 21.03.2017, zaviazal žalobcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, uhradiť žalovanému sumu 1 763,76 eur, zmluvnú

pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 80,37 eur od 07.12.2013 do 08.12.2013, zo sumy 80,37 eur od 07.01.2014 do 09.01.2014, zo sumy 80,37 eur od 07.03.2014 do 12.03.2014, zo sumy 80,37 eur od 07.04.2014 do 10.04.2014, zo sumy 80,37 eur od 07.05.2014 do 12.05.2014, zo sumy 80,37 eur od 07.06.2014 do 15.06.2014, zo sumy 80,37 eur od 07.07.2014 do 10.07.2014, zo sumy 80,37 eur od 07.08.2014 do 13.08.2014, zo sumy 80,37 eur od 07.09.2014 do 10.09.2014, zo sumy 80,37 eur od 07.10.2014 do 16.10.2014, zo sumy 77,01 eur od 07.11.2014 do 10.11.2014, zo sumy 77,74 eur od 07.12.2014 do 11.12.2014, zo sumy 77,74 eur od 07.01.2015 do 18.01.2015, zo sumy 77,74 eur od 07.02.2015 do 17.02.2015, zo sumy 77,01 eur od 07.03.2015 do 17.03.2015, zo sumy 76,62 eur od 07.04.2015 do 19.04.2015, zo sumy 75,99 eur od 07.05.2015 do 29.06.2015, zo sumy 80,37 eur od 07.06.2015 do 29.06.2015, zo sumy 75,99 eur od 30.06.2015 do zaplattenia, zo sumy 80,37 eur od 07.07.2015 do zaplattenia, zo sumy 80,37 eur od 07.08.2015 do zaplattenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1 500,- eur a odo dňa nasledujúcom po dni, v ktorom celková suma tohto úroku a zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1 500,- eur, len 5,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1 763,76 eur do zaplattenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnych uplatnením pohľadávky vo výške 107,67 eur, trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku za rozhodcovského konanie 32,40 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 215,34 eur.

20. Z odôvodnenia Rozhodcovského rozsudku bolo zistené, že žalobca (v danom konaní žalovaný) si dňa 20.11.2015 uplatnil voči žalovanému (v danom konaní žalobcovi) nárok na zaplattenie 1 763,76 eur s príslušenstvom vyplývajúci zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500030909 zo dňa 04.09.2013. Tiež bolo zistené, že rozhodcovský súd sa zaoberal svojou právomocou ako aj Rozhodcovskou zmluvou, ktorú Rozhodcovskú zmluvu vyhodnotil ako dostatočne jasnú, zrozumiteľnú a uzatvorenú v súlade s príslušnými ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z poučenia Rozhodcovského rozsudku bolo zistené, že žalobca bol poučený o tom, že sa na súde môže domáhať proti žalobcovi zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodov uvedených v § 45 ods. 1 ZSRK, a to žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku.

21. Rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 16.12.2016 a žalovanému dňa 12.12.2016.

22. Stanoviskom zo dňa 25.01.2018 žalovaný oznámil žalobcovi, že nesúhlasí so žiadosťou (navrhovaným riešením) k zmluve č. 8500030909 zaslanej prostredníctvom spoločnosti Zastav dlhuhy s.r.o..

23. Upovedomením o začatí exekúcie zo dňa 16.03.2018, č. 392EX/93/18, bol žalobca upovedomený povereným súdnym exekútorom JUDr. Andrejom Martišikom, so sídlom Exekútorského úradu Púchov, že doručením poverenia, ktoré poverenie vydal Okresný súd Banská Bystrica dňa 16.13.2018, pod sp. zn. 35Ek/213/2017, sa začala exekúcia v prospech oprávneného PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava na vymoženie peňažného plnenia vo výške 2 840,57 eur (istina 1 763,76 eur, nezaplattené úroky 6,08 eur, úroky a zmluvná pokuta do dňa vyhotovenia upovedomenia 677,82 eur, súdny poplatok 16,50 eur, trovy oprávneného 21,- eur a trovy základného konania 355,41 eur) a trov exekúcie.

24. Z internetového výpisu zo stránky www.justice.gov.sk <<http://www.justice.gov.sk>> bolo zistené, že Slovenský arbitrážny súd zriadený zriaďovateľom Asociácia Slovenských arbitrážnych súdov, so sídlom Bratislava, Krížna 56, IČO: 45 744 939 je stálym rozhodcovským súdom s číslom povolenia SRS 002 od 19.03.2015. Členmi zriaďovateľa sú Slovak arbitration court, s.r.o., IČO: 44 130 481, Rozhodcovský súd Lučenec, s.r.o., IČO: 45 494 134 a Justice EU s.r.o., IČO: 46 193 022.

25. Slovenský arbitrážny súd ako stály rozhodcovský súd vydal Rokovací poriadok a Štatút.

26. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 09.11.2018, sp. zn. 35Ek/213/2017, súd zamietol návrh povinného (žalobcu) na zastavenie exekúcie, nakoľko mal preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný (žalobca) povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu (Rozhodcovský rozsudok zo dňa 07.11.2016, sp. zn. 305/11/15) nesplnil, čím exekúcia začala dôvodne. Z uznesenia bolo tiež zistené, že oprávnený (žalovaný) podal dňa 07.11.2017 na exekučný súd návrh na vykonanie exekúcie. Súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Andreja Martišíka. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému (žalobcovi) doručené dňa 28.03.2018.

27. Žalobca na pojednávaní uviedol, že v celom rozsahu trvá na svojej žalobe.

28. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 355/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní“), spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 a len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

29. Podľa § 73 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

30. Podľa § 73 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase je uzavretia.

31. Podľa § 73 ods. 4 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, na základe rozhodcovskej zmluvy uzavretej pred 1. januárom 2015 môže spor spĺňajúci podmienky podľa tohto zákona po 1. januári 2015 rozhodovať len rozhodca v konaní pred stálym rozhodcovským súdom, ktorí spĺňajú podmienky podľa tohto zákona.

32. Podľa § 73 ods. 5 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva medzi spotrebiteľom a dodávateľom uzavretá pred 1. januárom 2015 odkazujúca na rozhodovanie pred stálym rozhodcovským súdom podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014 zakladá právomoc stáleho rozhodcovského súdu zriadeného podľa tohto zákona, ak bol zriaďovateľ stáleho rozhodcovského súdu podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014 v čase podávania žiadosti členom zriaďovateľa stáleho rozhodcovského súdu podľa tohto zákona (ďalej len „nástupnícky stály rozhodcovský súd“). Členmi zriaďovateľa nástupníckeho stáleho rozhodcovského súdu musia byť v čase podávania žiadosti aspoň traja zriaďovatelia stálych rozhodcovských súdov, ktorí vykonávali činnosť aspoň 24 mesiacov pred účinnosťou tohto zákona, ak nejde o zriaďovateľa, ktorý má podľa osobitného predpisu povinnosť zriadiť a na vlastné náklady udržiavať stály rozhodcovský súd.

33. Podľa § 10 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, spotrebiteľské spory možno rozhodovať iba pred stálym rozhodcovským súdom, ktorého zriaďovateľ je držiteľom povolenia udeleného ministrom podľa tohto zákona.

34. Podľa § 10 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, zriaďovateľ je povinný vydať štatút stáleho rozhodcovského súdu (ďalej len „štatút“) a rokovací poriadok ním zriadeného stáleho rozhodcovského súdu.

35. Podľa § 25 ods. 4 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, stály rozhodcovský súd bezodkladne po doručení žaloby, a ak nejde o spotrebiteľa, po zaplatení poplatku podľa sadzobníka poplatkov zverejneného na webovom sídle stáleho rozhodcovského súdu, písomne vyzve žalovaného na zaslanie žalobnej odpovede. Lehota pre zaslanie žalobnej odpovede, ktorú stály rozhodcovský súd určí žalovanému, nesmie byť kratšia ako 30 dní od doručenia žaloby. Ak je žalovaným spotrebiteľ, výzva musí obsahovať poučenie podľa vzoru uvedeného v prílohe č. 2. Spolu s výzvou stály rozhodcovský súd doručí žalovanému žalobu s priloženými listinnými dôkazmi.

36. Podľa § 25 ods. 5 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak žalovaný neoznámí svoju žalobnú odpoveď v lehote podľa odseku 4, stály rozhodcovský súd pokračuje v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní bez toho, aby považoval tento nedostatok za uznanie tvrdení žalobcu.

37. Podľa § 28 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, spotrebiteľské rozhodcovské konanie sa spravuje predpismi stáleho rozhodcovského súdu účinnými v čase začatia spotrebiteľského rozhodcovského konania.

38. Podľa § 34 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, stály rozhodcovský súd rozhodne, či nariadi ústne pojednávanie alebo či konanie bude písomné. Stály rozhodcovský súd môže nariadiť ústne pojednávanie aj na návrh účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania.

39. Podľa § 34 ods. 2 veta prvá a druhá zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, spotrebiteľ má právo navrhnúť, aby sa jeho vec prejednávala na ústnom pojednávaní. K návrhu na nariadenie ústneho pojednávania pripojí tvrdenia a dôkazy, ktorých vykonanie na ústnom pojednávaní požaduje.

40. Podľa § 45 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonával navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

41. Podľa § 46 ods. 1 veta prvá zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania.

42. Podľa § 46 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii.

43. Podľa § 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) v znení účinnom do 31.03.2017, exekútor poverený vykonaním exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa osobitného zákona v upovedomení o začatí exekúcie poučí povinného, ktorý je spotrebiteľom, o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. Poučenie musí obsahovať aj vzor žaloby podľa osobitného predpisu.

44. Podľa § 50 ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, povinný môže vzniesť u exekútora povereného exekúciou do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik

vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná.

45. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, ak tento zákon a v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

46. Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.04.2017, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu.

47. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá a druhá Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.04.2017, súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného.

48. Podľa § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.04.2017, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak sa exekúcia má vykonať na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore a

1. spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nespĺňa podmienky podľa osobitných predpisov,
2. rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory,
3. rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľského spory,
4. rozhodcovské rozhodnutie nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu alebo nie je vykonateľné.

49. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní účinnom v čase uzatvorenia Rozhodcovskej zmluvy (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“), rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

50. Podľa § 4 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

51. Podľa § 4 ods. 2 veta prvá zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

52. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úver sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

53. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

54. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

55. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

56. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver

a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

57. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

58. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

59. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

60. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

61. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá OZ, spotrebiteľskú zmluvu nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

62. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

63. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

64. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

65. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

66. Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že v predmetnej právnej veci dňa 04.09.2013 uzavrel žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500030909, ktorou vznikol medzi stranami sporu právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov ako i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zmluvou sa žalovaný v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti zaviazal poskytnúť žalobcovi ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi peňažné prostriedky a žalobca sa tieto zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach.

67. Tiež mal súd za preukázané, že v rovnaký deň, t.j. 04.09.2013 uzatvoril žalobca so žalovaným Rozhodcovskú zmluvu č. 8500030909, predmetom ktorej bola dohoda zmluvných strán, že akékoľvek spory vyplývajúce alebo súvisiace zo zmluvou o úvere budú riešené buď cestou príslušného súdu v súdnom konaní, alebo v rozhodcovskom konaní.

68. Ďalej mal súd za preukázané, že nakoľko si žalobca neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o úvere, žalovaný ako veriteľ podal dňa 20.11.2015 žalobu na rozhodcovský súd, Slovenský arbitrážny súd, zriadený pri Asociácií Slovenských arbitrážnych súdov, so sídlom Bratislava. Rozhodcovský súd vo veci uplatneného nároku rozhodol rozsudkom zo dňa 07.11.2016, sp. zn. 305/11/2015 a žalobe žalovaného v prejednávanej veci vyhovel. Rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi (v rozhodcovskom konaní v postavení žalovaného) doručený dňa 16.12.2016 ako vyplýva z doručky a tento podľa vyznačenej doložky nadobudol právoplatnosť dňa 17.03.2017 a vykonateľnosť dňa 21.03.2017. Z poučenia, ktoré je obsiahnuté v rozhodcovskom rozsudku pre strany rozhodcovského konania vyplýva, že tieto boli poučené o možnosti podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku na príslušnom súde z dôvodov v § 45 ods. 1 ZSRK v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania.

69. Keďže rozhodcovské konanie sa začalo dňa 20.11.2015, včasnosť podania žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku sa posudzuje v zmysle zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (§ 46 ods. 1 - pozn. súdu), podľa ktorého trojmesačná lehota na podanie žaloby začala žalobcovi plynúť dňom nasledujúcim po doručení rozhodcovského rozsudku.

70. Z daného potom vyplýva, že žalobcovi lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku začala plynúť dňom 17.12.2016 a márne uplynula dňa 16.03.2017 (posledný deň na podanie žaloby - pozn. súdu), avšak žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola na Okresný súd Považská Bystrica doručená až dňa 11.06.2019, teda po márnom uplynutí zákonom stanovenej prekluzívnej lehoty troch mesiacov od prevzatia rozhodcovského rozsudku.

71. Ak žalobca podal na súd žalobu až dňa 11.06.2019, t.j. po uplynutí zákonom stanovenej prekluzívnej lehoty troch mesiacov na jej podanie, uplatnil si právo na zrušenie rozhodcovského rozsudku neskoro, v dôsledku čoho nemohol súd na takto uplatnené právo prihliadnuť, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

72. Pokiaľ žalobca uviedol, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku, odkazom na ustanovenie § 73 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, bola podaná včas, je potrebné uviesť, že právny predpis č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, pokiaľ ide o trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, sa aplikuje na tie žaloby, ktorých lehota začala plynúť pred 1. januárom 2015 (t.j., kde rozhodcovský rozsudok bol účastníkom rozhodcovského konania doručený najneskôr do 31.12.2014), pričom v danom prípade táto lehota začala plynúť až dňa 17.12.2016 (za účinnosti zákona č. 335/2014 Z.z.).

73. Hoci je pravdou, že podľa ustanovenia § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní bolo možné podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku i v prípade, ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, a zároveň boli splnené osobitné podmienky Exekučného poriadku, teda žaloba bola podaná v lehote 15 dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, išlo o exekúcie, ktoré začali do 31.03.2017 a táto žaloba mala byť podaná v exekúcii a nie v civilnom procese. Exekučný poriadok účinný v znení do 31.03.2017 samostatne upravoval v § 48 ods. 2 takúto situáciu, avšak novelou Exekučného poriadku zákonom č. 2/2017 Z.z. boli do Exekučného poriadku zavedené zásadné zmeny, pričom spomínané ustanovenie (§ 48 ods. 2) bolo z nového Exekučného poriadku účinného od 01.04.2017 vypustené, keďže nový Exekučný poriadok v ustanovení § 53 ods. 3 písm. f/ stanovil povinnosť exekučnému súdu skúmať exekučný titul - rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskom spore, či spĺňa zákonom stanovené náležitosti ako relevantného exekučného titulu.

74. V tejto súvislosti bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že exekúcia na Okresnom súde Banská Bystrica ako súde príslušnom začala dňa 07.11.2017 (dňom doručenia návrhu na súd), pričom exekučný súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie, žiadosti o udelenie poverenia a exekučného titulu, vydal dňa 19.02.2018 poverenie a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Andreja Martišíka, so sídlom Exekútorského úradu v Púchove.

75. Z daného potom vyplýva, že ani v exekúcii vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 35Ek/213/2017 nebolo možné aplikovať ustanovenie § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, nakoľko predmetná exekúcia začala až za účinnosti Exekučného poriadku od 01.04.2017.

76. Pre celistvosť prejednávanej veci súd uvádza, že pokiaľ žalobca namietal platnosť rozhodcovskej zmluvy s tým, že rozhodcovská zmluva a právomoc rozhodcovského súdu v spotrebiteľských veciach sú neprijateľné (nerovnosť v právach a povinnostiach zmluvných strán), v tejto súvislosti súd poukazuje na to, a čo je zrejme aj z predloženej rozhodcovskej zmluvy, že žalobcovi bola daná možnosť neprijať návrh rozhodcovskej zmluvy, pričom o tejto skutočnosti bol zo strany žalovaného jasne a zrozumiteľne informovaný. Žalobca mal možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh rozhodcovskej zmluvy. Informácie v rozhodcovskej zmluve sú poskytnuté jasne a zrozumiteľne a táto znamená riešenie sporu v rozhodcovskom konaní. Žalobca mal tiež možnosť od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od jej uzavretia, teda existencia rozhodcovskej zmluvy nebola vôbec závislá od zmluvy o revolvingovom úvere a neuzatvorenie rozhodcovskej zmluvy by nijako

neovplyvnilo platnosť zmluvy o revolvingovom úvere, a preto má súd za to, že rozhodcovská doložka bola dohodnutá individuálne, pričom žalobca svojim vlastnoručným podpisom potvrdil uzatvorenie tejto zmluvy.

77. Čo sa týka argumentácie žalobcu, že rozhodcovská zmluva je neplatná z dôvodu, že v nej označený rozhodcovský súd nie je ten, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok, má súd za to, že táto argumentácia žalobcu je chybná. Zriaďovateľom rozhodcovského súdu Slovenský arbitrážny súd je rovnaký subjekt ako zriaďovateľom, resp. člen zriaďovateľa rozhodcovského súdu Slovenský arbitrážny súd. Identifikácia stáleho rozhodcovského súdu je v zmysle právnej úpravy možná na základe zriaďovateľa rozhodcovského súdu a predpisov rozhodcovského súdu vydaných zriaďovateľom a na základe zápisu stáleho rozhodcovského súdu v zozname vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR. Všetky údaje, ktoré identifikujú rozhodcovský súd, sú totožné s tými, ktoré sú uvedené v rozhodcovskej zmluve.

78. V prípade ďalších námietok zo strany žalovaného k platnosti, resp. neplatnosti rozhodcovskej zmluvy súd uvádza, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená dňa 04.09.2013, pričom v zmysle ustanovenia § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak rozhodcovská zmluva bola uzatvorená pred 1. januárom 2015, táto sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzatvorenia, t.j. zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, ktorý zákon pre platnosť/neplatnosť rozhodcovskej zmluvy ustanovoval len písomnú formu (§ 4 ods. 2), pričom predmetná rozhodcovská zmluva bola uzatvorená v písomnej forme, a to vo forme samostatnej listiny.

79. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu, ktorá spočívala v tom, že rozhodcovské konanie nebolo ústne, samotný žalobca bol výzvou zo strany rozhodcovského súdu, ktorú výzvu si prevzal dňa 10.12.2015 vyzvaný na vyjadrenie sa k podanej žalobe žalovaného, avšak žiadnym spôsobom na predmetnú výzvu nereagoval, ktorého dôsledkom rozhodcovský súd v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. rozhodol, že konanie bude písomné.

80. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, tak, že priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100 %, nakoľko žalovaný mal v spore plný úspech.

81. O výške trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku cestou Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis; § 127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, a) že neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).